

Sygnatura akt I C 476/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 27-06-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant: Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 27-06-2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o.

przeciwko G. W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej G. W. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. kwotę 396,44 zł (trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych i czterdzieści cztery grosze) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 11,18 zł od dnia 19 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- 5,39 zł od dnia 19 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- 379,87 zł od dnia 5 maja 2012 r. do dnia zapłaty,

oraz kwotę 107 zł tytułem zwrotu kosztów.

I C 476/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 23 marca 2013 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od pozwanej G. W. kwoty 396,44 zł z ustawowymi odsetkami szczegółowo określonymi w pozwie.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że do lokalu przy pl. (...) dostarczano energię elektryczną na podstawie umowy z najemcą lokalu. Najemca ten zmarł w dniu 28 czerwca 2009 r. W dniu 23 lipca 2009 r. lokal zdano stronie pozwanej jako właścicielowi. Pozwana G. nie zawiadomiła jednak o konieczności zdjęcia licznika i korzystała z energii elektrycznej bezumownie, aż do 20 marca 2012 r., kiedy to dokonano demontażu licznika. Wobec tego strona pozwana wyliczyła należność za zużytą energię elektryczną na kwotę 396,44 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4 kwietnia 2013 r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty pozwana G. W. wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że nie korzystała z energii elektrycznej w lokalu przy ul. (...). (...)30/19, a lokal ten był po przekazaniu go w dniu 23 lipca pozwanemu pustostanem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Do lokalu przy pl. (...) dostarczano energię elektryczną na podstawie umowy z najemcą lokalu. Najemca ten zmarł w dniu 28 czerwca 2009 r. W dniu 23 lipca 2009 r. lokal zdano stronie pozwanej jako właścicielowi. Podmiotem uprawnionym do otrzymania zapłaty za dostarczaną energię była strona powodowa (...) sp. z o.o.

(bezsporne)

Pozwana G. nie zawiadomiła strony pozwanej o konieczności zdjęcia licznika, chociaż jest to standardowa procedura po śmierci najemcy lokalu komunalnego.

(dowód: zeznania świadka. T. W. – rozprawa w dniu 27 czerwca 2013 r.)

Licznik energii elektrycznej zdemontowano w w/w lokalu w dniu 20 marca 2012 r.

(dowód: zlecenie demontażu – k. 18)

Koszt dostawy energii do w/w lokalu wyniósł po śmierci najemcy lokalu 396,44 zł.

(fakt uznany za przyznany na podstawie art. 230 kpc)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że strona powodowa dostarczała energię elektryczną do lokalu należącego i pozostającego w posiadaniu strony pozwanej. Strona pozwana powinna była zatem po przejęciu lokalu albo płacić za energię elektryczną do niego dostarczaną, albo niezwłocznie zawiadomić dostawcę energii, że dostarczanie energii jest zbędne. Zaniechanie w tym zakresie stanowi czyn niedozwolony, za który pozwana odpowiadała na podstawie art. 430 kc.

Wypada zauważyć, że zarzut pozwanej, iż faktycznie nie korzystała z lokalu, nie mógł zwolnić jej od odpowiedzialności. O odpowiedzialności nie decydowało bowiem faktyczne używanie energii elektrycznej, lecz realna możliwość takiego używania. Inaczej byłoby w sytuacji, gdyby lokal nie został gminie przekazany po śmierci najemcy. Wówczas faktycznie nie miałyby wiedzy o dostarczaniu energii elektrycznej do lokalu pustego. W rozpoznawanej sprawie sytuacja była jednak odmienna. Lokal został przejęty, wobec czego strona pozwana co najmniej powinna była mieć świadomość, że energia elektryczna jest tam dostarczana. Pozostawienie licznika umożliwiającego dostawę prądu było w tej sytuacji niczym nie usprawiedliwione. Jeśli do lokalu jako pustostanu dostały się osoby trzecie, to za korzystanie przez nie z energii elektrycznej również odpowiada strona pozwana. Powinna bowiem właściwie zabezpieczyć swoje mienie przed ingerencją osób trzecich.

Wobec powyższego Sąd zasądził na rzecz strony powodowej odszkodowanie równe kosztom dostawy energii do lokalu powoda. Wysokość tych kosztów nie była w rozpoznawanej sprawie sporna.

O odsetkach od w/.w kwot orzeczono na podstawie art. 430 kc i art. 481 kc. Strona pozwana nie kwestionowała daty płatności poszczególnych kwot częściowych dochodzonych pozwem.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Na rzecz strony pozwanej zasądzono zwrot opłaty sądowej od pozwu w kwocie 30 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz zastępstwa prawnego w kwocie 60 zł.